

her i Salen under Finanslovbehandlingen eller senere i Finansudvalget. Jeg tror, at det ud over Landet vilde have sin Interesse at faa Spørgsmaalet besvaret; i alt Fald har man enkelte Steder omkring i Provinsen den Opfattelse, at man paa dette Punkt bliver noget forfordelt.

Jeg vil dernæst gerne ved denne Lejlighed rette et Par Henvendelser til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Under Finanslovbehandlingen i 1909—10 — jeg skal henvise til Landstingets Forhandling for dette Aar Sp. 964 — har jeg her i Tinget, ligesom jeg har gjort det flere Gange senere, anket over, at de Privatbaner, der var under Anlæg — ja, for Resten ogsaa en Del af dem, der allerede var aabnede for Drift —, ikke havde faaet deres Tilgodehavende ifølge Lov Nr. 156 af 27. Maj 1908 af Staten, hvorved Anlægskapitalen som Følge af større Udgifter til Renter blev betydelig forøget. Der refterer jo ca. 10 Mill. Kr. paa dette Omraade, og dette er efter min Mening en Slags ukontrolleret Statsgæld. Dette har jeg sagt tidligere, og jeg kan stadig ikke se, at det er anderledes. Men nu foreligger der for første Gang i Aar paa Finanslovsforslagets § 15 et Forslag om Bevilling af 300,000 Kr. og paa Tillægsbevillingslovsforslaget for indeværende Aar — jeg ved nok, at dette ikke er til Behandling i Dag, men jeg tillader mig at nævne det — er der foreslaaet 700,000 Kr. Men efter min Opfattelse er dette kun en Brøkdel af det Rentetab, som er foranlediget ved den efter min Mening uheldige Maade, hvorpaa man her har administreret. Det vilde være ønskeligt at erfare, hvilke Udgiftsforøgelser der virkelig er løbet paa for de Jernbaneanlæg, som er udførte efter den af mig før nævnte Lov om Anlæg af Privatbaner, som Følge af, at Staten ikke har betalt sin Del i rette Tid. Jeg haaber, at Finansudvalgene ved Lejlighed kan faa en virkelig Opgørelse forelagt, saaledes at de kan faa konstateret, hvilket Rentetab der er foranlediget ved dette Forhold. Jeg kan selvfølgelig kun med Glæde se paa, at der er opført de to nævnte Beløb, baade det Beløb af 700,000 Kr. for indeværende Aar — med Hensyn til hvilket der gøres gældende i Anmærkningerne, at man derved mener nogenlunde at skulle kunne dække det Rentetab, som Staten bør dække for den Tid, der er gaaet — og for det det paa det foreliggende Finanslovsforslag opførte Beløb af 300,000 Kr. Det er efter min Opfattelse kun en Brøkdel, der dækkes, men det glæder mig,

som sagt, at se, at disse Beløb er opførte. Det beviser, at de Anker, der er blevet fremført, og som har faaet Tilslutning af hele Landstingets Finansudvalg, har været berettigede. Jeg kan kun gentage min Beklagelse over, at der ikke sørges for en tilstrækkelig Bevilling til disse Anlæg, men at det skal være nødvendigt at betale de meget forhøjede Renter af den Kapital, der skal skaffes til Veje til Udførelsen af Anlægene.

Den næste Henvendelse, jeg gerne vil rette til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, angaar Broen over Mariaager Fjord ved Hadsund. Der har i Folketinget været ført nogle Forhandlinger om denne Bro og om Udvidelse af den. Dér har den højtærede Minister for offentlige Arbejder ved Finanslovens anden Behandling — det findes i Folketingstidende Sp. 2560 — udtalt sig om Hadsund-Broens Tilblivelse og fremtidige Vedligeholdelse paa en saadan Maade, at jeg maa henvise den højtærede Minister til de tidligere førte Forhandlinger om denne Sag, navnlig i Samlingen 1911—12. Jeg kan dér særlig henvise den højtærede Minister til Landstingstidenden Sp. 1834—35. Der fastsloges den endelige Ordning mellem Staten som Ejer af Broen og Aalborg—Hadsund-Banen som den, der har overtaget Driften. Vi drøftede den Gang hele dette Spørgsmaal meget indgaaende med den højtærede Trafikminister, og hele Landstingets Finansudvalg og senere Tinget selv var ganske enige i den Opfattelse, der blev gjort gældende fra vor Side. Naar jeg siger „vor Side“, mener jeg dermed Aalborg—Hadsund-Banen. Derimod vil jeg gerne give min Tilslutning til en Udtalelse, som den højtærede Minister ogsaa er kommet med nede i Folketinget, at, hvis der skal foretages en Ombygning, som det faktisk vil blive, naar det skal foretages, som der er fremsat Ønske om, maa det være de Folk, som har krævet den, der i væsentlig Grad maa bidrage til den. Men Aalborg—Hadsund-Banen, som har med Driften at bestille, har aldrig nogen Sinds haft med Bygningen at bestille. Den Gang Broen som færdig afleveret blev overtaget af Staten, blev det udtrykkelig tilføjet, at Staten fremdeles var Ejer af den, og Betingelserne mener jeg, er overholdte baade efter deres Aand og efter deres Ord.

Sluttelig vil jeg gerne omtale en lille Bevilling paa § 13 paa 1,000 Kr. til Kolonihaveforbundet. Den højtærede Landbrugsminister anfører som Begrundelse